

Здійснена мрія. Костянтин Темляк

Лариса Іванишина

Костянтин Темляк народився 6 липня 1993 на Чернігівщині, а з двох років жив у Криму. Він ще учнем визначився з майбутньою професією, тому після закінчення школи 2011 року вступив у КНУТКиТ ім. І. Карпенка-Карого, в майстерню Миколи Рушковського – відомого актора і довідченого педагога. Про свого майстра відгукується дуже тепло. «Микола Миколайович повторював, що я ходжу по лезу, але він завжди бачив перспективу – що буде з людиною через 5-6 років. Я тоді цього не усвідомлював. Якби усвідомлював, то, мабуть, так готувався б, що не вступив». У навчальному театрі зіграв учителя астрономії Маріана Мірою у виставі «Безіменна зірка» М. Себастьяна та успішного журналіста у виставі «Врятуйте наші душі» за К. Симоновим. Вистави були російськомовні, що не дивно, адже педагог був російськомовним, все життя працював у Київському театрі російської драми ім. Лесі Українки. Та Костя бездоганно оволодів українською мовою, в чому можна переконатися, послухавши записи його інтерв'ю, а головне – побувавши на виставах у Київському театрі на Подолі, де 2016 року він почав свою акторську кар'єру (паралельно грав у театральній майстерні Миколи Рушковського, що містилася в Бібліотеці мистецтв, і в театрі «Сузір'я»). В Театрі на Подолі зіграв у виставах «Хіба ревуть воли, як ясла повні?», «Сто тисяч», «Сніг у квітні», «ОБЕЖ», «Спостерігач» та ін. Акторської віртуозності вимагала роль Невідомого у виставі «Сто тисяч». У монолозі на двох «Спостерігач» за п'єсою Моріса Панича в постановці Євгена Мерзлякова (2020, камерна сцена) Темляк зіграв в дуєті з Тамарою Плашенко – критики оцінили майстерність акторів, але режисеру дорікнули, що твір театру абсурду він поставив у реалістичній манері. На той час Кості доручали головні ролі переважно у виставах за зарубіжними творами. Роком раніше йому випало зіграти головну чоловічу роль у спектаклі «Сніг у квітні» за повістю Теннессі Вільямса «Римська весна місіс Стоун» в постановці Поліни Медведєвої (вона ж і авторка інсценізації). Його Паоло – професійний звабник. Він – аристократ, який під час Другої світової війни воював у Африці, але, повернувшись до Риму, опинився в критичній ситуації, бо втратив статус, засоби до життя, тож заробляє тим, що зваблює немолодих заможних американок, виманюючи в них гроші. В його тенета і потрапляє акторка місіс Стоун. Акторська харизма допомагає Темляку перевтілитися в когось, протилежного собі.

Актор театру і кіно, воїн ЗСУ Костянтин Темляк.

Зніматися в кіно Костянтин Темляк почав після навчання. Саме тоді, на час старту його акторської кар'єри, завдяки підтримці держави, кінематограф набрав розгону. Кості поталанило: Ахтем Сеїтаблаєв запросив його у фільм «Кіборги», що вийшов у прокат наприкінці 2017 року і здобув неабиякий успіх. Актори, які там знімалися, «прокинулися знаменитими». Глядачі й кінематографісти помітили і Костянтина Темляка, відзначивши його персонажа з позивним «Псих», російськомовного медика-добровольця. У фільмі в нього кілька виразних епізодів: зокрема, він пояснює кіборгам, як зарадити стресові, вони ж ці рекомендації, не змовляючись, переводять на жарт. У розмові з Мажором він розповідає, як опинився в Донецькому аеропорту: був далекий від політики, а коли в грудні 2013 оголосили зачистку Майдану, пішов туди, впевнений, що там нікого немає. Натомість побачив багато людей, побачив чоловіка в інвалідному візку, який лопатою розчищав сніг, почав йому допомагати – і, опинившись у тій атмосфері, став іншою людиною. Псих серед захисників Донецького аеропорту ніби не з цього середовища, але в моменти, коли стало погано Марсу, коли поранено Суботу й він надав йому найпершу допомогу і наполог на його відправленні в госпіталь, бійці розуміють, як важливо, що серед них є медик.

Після цієї картини у Костянтина Темляка починається співпраця зі студією «Квартал 95». «Мишоловка для kota» – російськомовний кримінальний детективний телесеріал режисера Михайла Савіна, знятий в Україні. Російськомовний, бо ця студія і після Революції Гідності продовжувала співпрацювати з рф, продавала туди свою продукцію. Прем'єра 12 серій в Україні відбулася на телеканалі «1+1». У Кості Темляка – роль студента Дмитра Голубєва – одного із трьох персонажів, яким з примхи олігархів дісталася по мільйону: товстосумам стало цікаво, хто зуміє якнай-

швидше витратити цю суму. Серіальне «мило» перебувало у залізних лещатах утилітарно-меркантильних інтересів. У короткометражній стрічці «Ми більше ніколи не заблукаємо разом», знятої Євгеном Кошиним за власним сценарієм, Костя зіграв 27-річного Сашу, який запізнився на літак і тому мав провести цілий день в незнайомому південному місті – без готівки, мобільного зв'язку, вай-фаю та інших благ цивілізації – в компанії юної одеситки Саші, навіженої, неординарної та красивої дівчини.

Восени 2020 року на телеканалі СТБ вийшов серіал «І будуть люди» за епопеєю Анатолія Дімарова. В основу твору лягли спогади письменника про рідну Полтавщину. Час дії – від початку ХХ століття до Голодомору 1933-го. В серіалі, поставленому Аркадієм Непиталюком, Костянтин Темляк зіграв Олега Мирославського, сина сільського лікаря, який вирішив продовжити справу батька й пішов навчатися в медучилище. Проте війна змінила його плани. Коли червоноармієць вбили його батька, Олег іде у військо УНР, захищати свою країну від більшовиків. Його кохана – Тетяна Світлична (прототипом якої була мати письменника) – глибоко засмучена розлукою і невідомістю, зрештою, за наполяганням своєї родини, виходить заміж за іншого. В акторів трапляється, що вони у реальному житті повторюють долю своїх героїв. Так склалося, що Костя, як і Мирославський, залишає свою кохану й іде на війну з сучасним, але тим самим агресором, що хоче знищити Україну. Та, на відміну від свого персонажа серіалу «І будуть люди», він пов'язує свою долю з коханою.

Костянтин Темляк володіє шармом, і його він уповні проявив у короткому російськомовному серіалі «Жити з Надією» (сценаристи Тимофій Саєнко, Максим Ісаєв, оператор Олексій Ламах, 2021). Ця 4-серійна робота теж засвідчила контакти студії «95 квартал» з росією: звідти вони запросили режисера Андрія Сілкина. На щастя, знімальна група складалася з українців: у головній ролі – акторка Театру на Подолі Тетяна Печенкіна, знялися також відомі актори Наталя Денисенко, Олег Загородній, Дар'я Баріхашвілі. Мінісеріал не був вульгарний, а його комізм полягав, по-перше, в тому, що головний герой – архітектор Олексій, персонаж Костянтина Темляка – постійно потрапляє у непередбачувані ситуації, через що спізнюється на роботу, і глядач уже певний, що шеф його звільнить, та, навпаки, саме Олексію той доручає підготувати за кілька днів відповідальний проект житлового комплексу. По-друге, всупереч власному бажанню, але з безвиході хлопець стає опікуном літньої Надії Альбертівни. Ця жінка, в якій ідеальний *modus vivendi*, втручається в його проект, запланувавши піцерію на парковці й довгі лавочки на дитячому майданчику. Ці невігядливі пропозиції припали до смаку замовнику, комічному персонажу Олега Яреми, поданому в стилі простака. По-третє, життя Альбертівни – це пробіжки в парку, заняття йогою і т. п., і до цього вона залучає свого опікуна – комічною виглядає незграбність Олексія порівняно з пластиною жінки літнього віку. На грані комічного зображені й негативні персонажі: негідник Едуард, який вміло увивається за майбутньою тещею,

Костянтин Темляк і Олена Березенець у серіалі «І будуть люди» за епопеєю Анатолія Дімарова. Режисер Аркадій Непиталюк. Film.UA, 2020.

яка «перевиховує» свою доньку Кріс (тобто Христину), аби та покинула Олексія і віддалася за Едуарда. І хоча серіал побудовано за канонами невибагливих мелодрам (головний герой, хай як йому гірко не доводиться, буде винагороджений), але зроблено місцями дотепно. І якщо це – далека від дійсності казка, то казки, якщо вдалі, також мають право на життя, будучи постійною поживою для телеглядачів. Таке видовище до певної міри є компенсацією продукції тих кінематографістів, які воліють показувати понуре життя і понуре в людині: саме «чорнуху», надуману й так само далеку від правди дійсності, вони просувають на МКФ, розраховуючи на перемоги.

«Жити з Надією», перепрошую за каламбур, вселяє надію, що світле в людині перемагає, адже благородні не тільки головний герой та Надія Альбертівна, а й батько Кріс, головний лікар, котрий еволюціонує до позитивного. І в тому, що ця телевізійна казка прийнятна, значна заслуга Костянтина Темляка. Таких персонажів, як Олексій, прийнято називати неправдоподібними, та, як писав Жан Ренуар, можна бути неправдоподібним, але правдивим. Тут саме цей випадок. В атмосфері побутової казки актор відчуває себе невимушено і розігрує точний характер: майстерно передає образ хлопця хаотичного, що постійно запізнюється на роботу, помиляється, особливо в момент вибору між двома претендентками на його руку і серце, але у фіналі вчиняє ідеально: по-перше, жертвує двокімнатною квартирою, яку дістав як нагороду за свій проект, заради грошей на операцію Надії Альбертівни, по-друге, усвідомить меркантильність Христини/Кріс і відмовиться від неї, а обраницею стане медсестра Таня, що також уболіває за здоров'я Надії Альбертівни. Актору віриш, він наповнив собою свого персонажа. «Я – хаотична людина, – зізнається, – але намагаюся систематизувати свої справи, бо інакше неможливо». Про персонажа Олексія каже: «Мій герой схожий на П'єра Рішара».

2023 року на екрани вийшов фільм Олександра Березаня «Смак свободи», на який авторів надихнула історія дружини Петра Франка Ольги, яка уклала книгу рецептів української національної кухні. У фільмі, що значною мірою

Костянтин Темляк у серіалі «Евакуація». Режисер Денис Тарасов. 2024.

нагадує повнометражну рекламу ресторанного бізнесу, Темляк зіграв Тараса. Як зазначила Катерина Сліпченко, він зумів достатньо схематичного героя зробити таким, що запам'ятовується¹.

2024 року глядачі змогли нарешті подивитися фільм Тараса Томенка «Будинок Слово: нескінчений роман», завершений ще перед повномасштабним вторгненням. Кості випала роль Павла Тичини. Як сказав актор у відео, що з'явилося в інтернеті 11 травня 2024 року, роль Тичини складна, це поет, зламанний режимом. Але, незважаючи на умови і тиск режиму, він проніс кризь своє життя світло національної ідентичності. «Дивний мрійник з очима дитини і розумом філософа», – так писали сучасники про Павла Тичину. Таким його зіграв актор Костянтин Темляк. Особливо у тій сцені, де він декламує свої вірші у письменницькій кав'ярні. Актор захопився своїм персонажем – про це свідчить відео в інтернеті, де актор читає «Гаї шумлять – я слухаю» Павла Тичини, цікаво інтерпретуючи твір – не як дитячий, а як філософський.

Незабаром на екрани вийде фільм «БожеВільні» Дениса Тарасова, де в Темляка головна роль, за яку він здобув приз на МКФ у Монреалі (найкраща чоловіча роль). Готуючись до знімань, Костя часто досліджує роль через досвід, який проживає його герой. «Я з тих акторів, хто готується інтуїтивно. Так, коли ми починали роботу над «БожеВільними», я мав змогу переночувати в Кирилівській лікарні. Уявляв, ходив, дивився, думав». Йому було важливо провести ніч наодинці з простором, де пізніше зніматиметься, – аби уявити, що він тут живе. Адже досвід, який переживає його герой, – здорова людина, яку примушують лікуватися від нібито шизофренії, це фактично жах, а «жах грати весь час неможливо». «Тому я шукав "маячки", аби звикнути до цього образу». Образ Андрія Довженка з цієї стрічки актор називає однією зі своїх найцікавіших ролей, адже грати складних за характером протагоністів завжди цікаво. До того ж, Костя відзначає команду та партнерів, з якими знімався. «В кіно ти знайомишся з іншими акторськими шко-

лами, і це дуже класно. Я існував, дивився на колег, сприймав щось нове. Олег Стефан, Віталій Салій, Ірма Вітовська, Остап Ступка, Віктор Жданов, Андрій Мостренко – у «БожеВільних» грають великі актори»².

Взимку цього року Костянтин Темляк знімався у 4-серійному фільмі Дениса Тарасова «Евакуація» про перші місяці повномасштабного вторгнення. Темляк грає поляка, вчителя інформатики Марюса, котрий приїздить в Україну, аби евакуювати з півдня країни свою доньку, та стикається з жорстокою реальністю страшної війни. «Це історія про європейця, який приїздить в Україну з думками про Женевську конвенцію – адже він впевнений, що це просто "конфлікт", що дипломати та політики завжди зможуть домовитися, – розповідає Костя. – Поступово героєм потрапляє в такі ситуації, коли з "домашнього котика" стає вовчуватим. Він розуміє, що Женевські конвенції не працюють на цій війні. У процесі мій персонаж дуже змінюється, фактично помирає та оживає знов»³.

Працюючи в театрі і знімаючись у кіно, Темляк активно поєднував акторську роботу й волонтерство. Вхідив до організації «Волонтерська сотня», їздив на Херсонщину після деокупації; також був позаштатним співробітником угруповання «Тактична медицина "Північ"». Це команда інструкторів, які працюють за міжнародним стандартом та навчили тактичній медицині вже понад 20 тисяч українських військових. Костя проводить навчання з риторики з інструкторами, навчає їх бути переконливими ораторами. «Це прописано в стандартах американської армії – інструктор з тактичної медицини має пройти основні комунікації та бути хорошим спікером, це один з екзаменів для інструкторів. Ти можеш бути класним бойовим медиком, але твоя робота, зокрема, і в тому, аби донести інформацію до військових». Паралельно актор сам закінчив базовий курс із тактичної медицини.

3 весни 2024-го життя Костянтина Темляка докорінно змінилося: він став воїном ЗСУ, захищає нашу країну від російських зайд. Він долучився до лав ЗСУ у травні. Разом із колегою з Театру на Подолі Юрієм Феліпенком служить у батальйоні ударних БпАК «Ахіллес» 92-ї ОШБр імені кошового отамана Івана Сірка. Батальйон ударних БпАК «Ахіллес» – це підрозділ добровольців, сформований у перші дні великої війни. Його командиром став Юрій Федоренко із позивним «Ахіллес». Рота проявила себе в боях на Бахмутському та Куп'янсько-Лиманському напрямках. Спеціалізуються виключно на роботі з квадрокоптерами та дронами різних типів (FPV, нічні бомбери, розвідувальні крила).

15 квітня 2024 року з'явилася новина про заручини з акторкою Анастасією Нестеренко – з нею Костя разом знімався у четвертому сезоні серіалу «Кріпосна». 29 серпня вони побралися, шлюбна церемонія відбулася в Харкові.

² <https://vogue.ua/article/culture/kino/aktor-kostyantyn-temlyak-pro-zyomki-filmu-bozhevilni-teatr-ta-dopomogu-viysku-54627.html>. Дата звернення 23.08.2024.

³ Там само.

¹ <https://zaxid.net/news/> Дата звернення 25.08.2024.